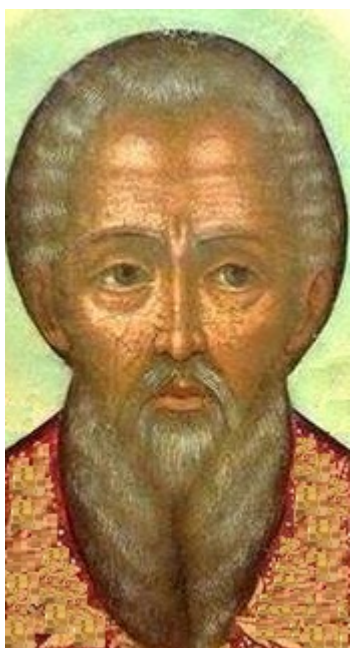

22.02.2014 г. / 23:23:22

Вяра

26.04 по еретическия, †13 април по църковния календар - Св. свещеномъченик Артемон. Св. мъченик Крискент. Св. мъченица Томаида

Страданието на свети свещеномъченик Артемон († 303 г.)

*Свети Артемон.
Фрагмент от стара
икона*

През царуването на Диоклетиан възникнало страшно преследване на християните: по всички градове и области на римската държава били разпратени мъчители, за да принуждават християните да принасят жертви и да се покланят на идолите, а които се противопоставят, да бъдат подлагани на наказания и смърт. Такъв едни пратеник, на име Патрикий, пристигнал в Лаодикийската област, където незабавно пристъпил към изпълнение на царската заповед. Още преди да дойде Патрикий, Лаодикийският епископ, блаженият Сисиний, научил за скорошното му пристигане и

съпроводен от светия презвитер Артемон и няколко християни проникнал през нощта в капището на богинята Артемида и изгорил всички идоли, като предварително ги строшил. След това се върнал в своята християнска църква, която била на разстояние един час път от града, извършил обичайното богослужение и се обърнал към верните с такива наставления:

- Деца мои, носят се слухове, че към града се приближава антихрист, за да избие християните. Не бойте се, за да не може нищо - нито огън, нито меч, нито зверове, нито никакви други страшни смъртни наказания - да ви отлъчи от любовта Христова.

Когато Патрикий пристигнал в града, най-първо принесъл жертва в капището на Аполон; в същия ден устроил зрелища за народа и обявил царския указ, който забранявал изповядването на християнството. След петдневни увеселения със зрелища и ловуване, Патрикий поискал да принесе жертва на Артемида, но като влязъл в капището, за свое учудване не намерил там идоли.

- Къде са те? - запитал.

Някой от заобиколилите го гърци отвърнали, че статуите на Артемида и другите идоли е унищожил епископ Сисиний с участието на своя свещеник Артемон и другите християни. На въпроса на Патрикий, къде са сега епископът и християните, отвърнали, че всички християни са се събрали в своята църква. Патрикий тутакси седнал на коня и се насочил, съпроводен от въоръжените си воители, към християнската църква, с намерението да умъртви християните, а Сисиний и Артемон да предаде на смъртно наказание чрез разсичане на части. Но когато Патрикий бил вече близо до целта на своето пътешествие и до църквата оставало не повече от едно поприще (поприще - 1000 крачки), започнал така силно да се тресе, че паднал от коня; силна температура последвала

треската и трябвало да внесат Патрикий на носилка в първия срещнат на пътя дом. През нощта, обкръжен от войници, които със свещи стоели и очаквали смъртта на своя началник, той казал на своите най-близки слуги:

- Християните са ме проклели и техният Бог ме мъчи.

Онези отвърнали:

- Силните богове и светлата богиня Артемида ще ти върнат здравето.

Като изпитвал силни болки и вече не мислел, че ще остане жив, Патрикий казал на воините:

- Идете в християнската църква и кажете на епископ Сисиний: "Тъй казва царският пратеник, Патрикий - велик е християнският Бог! Помоли Му се да ме избави от тежката болест; тогава аз ще направя от злато твоето изображение и ще го поставя наред града".

Воините отишли и предали думите на Патрикий на епископа. Той наредил да му предадат следния отговор:

- Твоето злато нека да си остане при тебе; ако повярваш в нашия Господ Иисус Христос, ще бъдеш здрав.

Патрикий повторно изпратил при епископа пратеници, като казал:

- Вярвам в твоя Бог, само да ме излекува.

Епископът се помолил за него и Патрикий веднага оздравял, като напълно се избавил от болестта.

Няколко дни след оздравяването си Патрикий се отправил към палестинския град Кесария. Когато се отдалечил приблизително на три поприща от Лаодикия, срещнал на пътя светия презвитер Артемон, който се връщал от лов. Той улавял

диви зверове с Христовото слово, а след него вървели два елена и шест диви магарета. Свети Артемон ги водел при епископ Сисиний, който много искал да има диви зверове в своята градина. Като заповядал да спрат колесницата, Патрикий запитал Божия раб Артемон:

- Как си хванал тези диви зверове?

- Хванах ги със словото на моя Христос - отвърнал той.

- На мен ми се струва - отново запитал Патрикий, - че ти, старче, си християнин?

Свети Артемон отвърнал на това:

- От млад съм християнин.

Тогава Патрикий заповядал да оковат светеца с две вериги и го предал на двама воини, които да водят свети Артемон след него до Кесария. Като нямал възможност да продължи пътя си, свети Артемон се обърнал към животните, които го следвали, и им заповядал да отидат при епископ Сисиний. Те тръгнали и се спрели при вратите на църковната ограда. Епископът запитал вратаря:

- Откъде са дошли тези зверове?

Единият от елените, като получил от Бога дар слово, казал:

- Божият раб Артемон, когото нечестивият царски пратеник улови и сега вързан го води в Кесария, той ни прати при тебе.

Епископът се ужасил, като чул човешка реч от елена, и същевременно се натъжил, като разбрал, че са хванали Артемон. Повикал дякон Филей и му казал:

- Стана ново чудо! Ето един от тези елени, които виждаш сега, с човешка реч ми предаде, че Божият раб Артемон е хванат от нечестивия Патрикий и вързан го водят в Кесария;

аз не мога да сдържа ужаса си, като гледам елена, който е придобил дар слово, и скръбта си при мисълта за случилото се с Артемон. Вземи просфора и иди със слугата в Кесария; разузнай, истина ли е това, което говори еленът.

Дяконът взел просфората и като се помолил, се отправил заедно със слугата на път. Като пристигнал в Кесария, той наистина намерил свети Артемон, затворен в тъмницата. Сърдечно го приветствал и му казал:

- Рабе на Вишния Бог и пастирю на словесни овци, ние и досега нямаше да знаем как си се разделил от нас и си попаднал в ръцете на мъчителя, ако еленът не беше разказал за това на епископа. По тази причина той ме изпрати тук да проверя истина ли е това, което казва еленът; епископът много скърби за тебе.

Свети Артемон му отвърнал:

- Върви, служителю Божий, да известиш на моя владика, светия епископ, че съм доведен на мъки заради Христа и седя в тъмница; нека се помоли за мен, та да победи коварствата на мъчителя христоненавистник и да стана съпричастник на Христа.

Като се целунали един друг, те се разделили. Дяконът се върнал обратно, а свети Артемон останал в тъмницата. Когато дяконът се върнал и предал думите на свети Артемон на епископа, той със сълзи се помолил така:

- Господи Иисусе Христе, Който си избавил Даниила от устата на лъвовете и Си спасил тримата младежи в огнената пещ на Навуходоносор, избави и Твоя раб Артемон от враждебния Патрикий, дай му сили да преодолее коварствата на мъчителя и го причисли към лика на светите мъченици.

Един ден, когато устройвал зрелища в Кесария, Патрикий

заповядал да доведат при него Артемон и го запитал:

- Кажи ни, старче, как те наричат.

Той отвърнал:

- Аз се наричам раб на Христа, моя Бог, и съм Артемон.

- Ти ли счупи скулптурата на великата богиня? - казал Патрикий.

- Аз.

- Кажи ми - отново запитал Патрикий - как преодоля силата на богинята и не пожали нейното изображение? Как не се побоя от наказание? Та тя само поради своята кротост още не ти е отнела живота.

- С молитва към моя Бог - възразил Артемон - ще удържа победа дори и над теб и твоите мъчения; колко повече мога да надвия мъртъв и ням идол.

Патрикий казал:

- Като чух името - Артемон, - помислих, че си раб на богиня Артемида; предполагам, че тя е опазила живота ти за това, че си неин съименник.

Свети Артемон възкликнал:

- Беззаконен, безбожен и помрачен по ум сине на дявола, ако искаш да знаеш за моето име, нека ти бъде известно, че то ми е дарено от Бога още по времето, когато съм се намирал в утробата на майка си.

Патрикий продължавал да го увещава:

- Пожали старостта и белите си коси, принеси жертва на великия в този град бог Асклепий.

- Шестнадесет години - отвърнал светият - бях четец в църквата на моя Бог, двадесет и осем години бях дякон, като четях светото Евангелие; тридесет и три години носях презвитерския сан, като уча и наставлявам, с Христовата помощ, хората по пътя към спасението, и сега ти искаш, подражавайки на тебе, да принесеш жертва на беса, който е в безчувствения идол! Все пак аз искам да погледна твоя бог и да изпитам силата му.

Патрикий казал:

- Велика сила и слава притежава бог Асклепий: който не му принесеш кадило с молитва пред дверите на храма, не може да влезе вътре.

В капището на Асклепий живеели змии, на които веднъж в годината жреците носели сладка храна.

- Да идем при храма на Асклепий - казал свети Артемон - и ако той не ми позволи да вляза в него, ще му принесеш кадило.

И ето, че когато светият приближавал, съпровождан от Патрикий и народа, капището на Асклепий, змиите, по-точно злите духове, скрити в тях, като не могли да понесат приближаването на надарения с Христова сила мъченик, надигнали страшно свистене и смут в капището, та то цялото се разлюляло като дърво от вятър; Патрикий и народът видели това и побягнали от страх. Патрикий казал на светеца:

- Виждаш ли колко голяма е силата на Асклепий, който никого не допуска при себе си, без предварително да му е принесъл кадило.

- Нареди жрецът да отвори храма, за да вляза - казал свети Артемон на Патрикий.

Онзи заповядал на един от жреците да направи това. Жрецът

на име Виталий казал, като се обърнал към Патрикий:

- Докладвам на твоята пресветла власт, че не мога да отворя храма, преди да възнеса кадило с молитва, защото страшен е гневът на бог Асклепий - и като взел кадилото и възнесъл обичайното, отворил вратите на капището, а самият той веднага се отдалечил. Тогава Патрикий, като стоял отдалеч, казал на светеца:

- Старче, ако можеш да влезеш, влез!

Свети Артемон, като се приближил към вратите и направил кръстно знамение, безстрашно влязъл вътре и змиите застинали неподвижни. А светецът се обърнал към Истинския Бог с такава молитва:

- Господи Боже мой, Който чрез Своя раб Даниил съкруши вавилонския Вил и уби змея, и сега Ти с Твоята сила чрез мен грешния съкруши главите на тези змии, за да се прослави Твоето свято име!

След това забранил на змиите да вредят на когото и да било, заповядал им да го последват и излязъл заедно с тях навън. Като видели змиите да излизат от храма, народът и Патрикий изпаднали в ужас и хукнали да бягат. А свети Артемон извикал след тях:

- Защо бягате? Не бойте се, спрете и погледайте сега как със силата на истинския Бог, в Когото вярвам, ще умрат пред очите ви тези змии.

После духнал към тях и те тутакси се проснали в нозете му мъртви, като поразени от гръм. И казал свети Артемон на Патрикий:

- Виждаш ли как боговете, които почитате, умряха от силата на Бога и Отца на нашия Господ Иисус Христос?

Народът и Патрикий се ужасявали, гледайки убитите без никакво оръжие змии; едната от тях била толкова голяма, че ширината ѝ стигала пет лакти, а дължината - двадесет и пет. А жреецът Виталий възкликнал със силен глас:

- Велик е християнският Бог и велика е силата на този мъж, който с едно духване уби такива змии!

После паднал в нозете на светеца и казал:

- Рабе на Вишния Бог, няма да се отделя от тебе, умолявам те: запечатай и мен със силата на твоя Бог, та и аз да стана съвършена овца от твоето стадо; досега живеях с лъжа, вярвах на идоли и в тези змии, но сега познах истинския Бог.

Безбожникът Патрикий с ослепяла душа, макар да виждал такова страшно чудо, не искал да познае истинския Бог. Той предполагал, че свети Артемон е убил змиите не с Божиата сила, а чрез някакво вълшебство. Като не можел да понесе срама и преизпълнен с гняв поради посрамването си и убийството на змиите, той заповядал отново да заловят светия мъченик и да го изправят пред неговия несправедлив съд на изтезание. Тук с гняв казал на светеца:

- Ако не ни разкриеш с каква сила уби змиите на великата богиня Артемида и светозарния Аполон, ще те разреже на парчета.

- Със силата Христова и с помощта на изпратения от Бога архангел Рафаил убих вашите змии - отвърнал свети Артемон.

- Може ли Разпнатият от евреите да има такава сила? - усъмнил се Патрикий.

Тогава светецът възкликнал:

- Обезумял си от злоба, наследнико на ада и древната змия, ти вече чу, затова чуи още веднъж, че от силата на моя Бог

умряха вашите змии.

От тези думи Патрикий се изпълнил с ярост и заповядал да нагорещят голям железен тиган; след това наредил да опънат на него разсъблечения мъченик и да го удрят с нагорещени железни прътове, като режели с остриите железа членовете му; при това говорел на свети Артемон:

- Виждаш ли, непокорни старче, как страда тялото ти от мъките.

А страдалецът, вдигнал очи към небето, се молел:

- Господи Иисусе Христе, не допускай езичникът да се присмива на Твоя раб; Ти знаеш, че търпя страданията заради Теб; дай ми търпение да ги понеса и да бъде посрамен врагът. Чуй, Боже, молитвата ми и приеми молбата ми, Боже Саваот! Ти си сътворил небето и земята и си изпълнил с чудеса цялата вселена; Ти си Господ на всичко и никой не може да устои срещу Тебе; заради Твоята милост спаси ме, Господи. Ти си показал, че е невинен беззаконно убития незлобив Авел, Ти си възнаградил Твоя угодник Енох, като си го взел на небето, Ти си опазил Ной в ковчега и чрез благословение си възвисил свещеника Мелхиседек, Ти си прославил Авраам заради жертвата му, умножил си чедата на Иаков, избавил си от содомския огън Лот, възвеличил си Йов заради търпението му. С Твоята помощ Иосиф е победил плътските страсти и е възтържествувал над враговете. Моисей, Твоят раб, и всички праведници, над които си проявил Твоята сила, показала тяхното благочестие, възхваляват Тебе, Бога, Който ги е прославил. И аз, Твоят раб, Господи, Те моля: помилвай ме заради Твоята милост и с Твоята сила ми помогни.

По време на молитвата на светеца в Кесария притичал еленът, който в Лаодикия проговорил на епископа с човешки глас; като преминал през изпълнения с народ площад, той

паднал в светите нозе на мъченика и започнал да ги ближе с език. После, като получил отново по Божия повеля дар слово за изобличаване на нечестивеца и за негова посрама, застанал срещу Патрикий и започнал да говори:

- Разбери, нечестивецо, че няма нищо невъзможно за Бога: за да покаже силата Си, Той може да надари с реч и безсловесните. Знай, че Божият раб Артемон скоро ще се избави от мъките, а теб две птици ще те хванат и ще те хвърлят в кипящ котел, защото безчовечно измъчваш праведен човек и се отрече от Бога, Когото призна за истински, и в Когото повярва.

Безбожният Патрикий сметнал изобличението на дивото животно за магьосничество, изпаднал в ярост и заповядал на воините си да убият елена; един от тях метнал със сила копието си по него, но еленът отскочил и копието ударило един от приближените на Патрикий, пробило му корема и той веднага умрял. Патрикий се натъжил за него, тръгнал си от съдилището и заповядал отново да затворят мъченика в тъмницата.

На сутринта заповядал да напълнят голям котел със смола и да я кипнат, за да хвърлят в него мъченика надолу с главата. Когато заповедта била изпълнена, доложили на Патрикий, че всичко е готово. А той, като искал лично да види смъртта на Артемон, се качил на коня и тръгнал към котела, но когато наближавал, два ангела във вид на орли хванали Патрикий и го хвърлили в кипящата смола, та даже и костите му се разтопили. Като видели това, воините и народа се разбягали в ужас. А светецът, когото били довели при котела, останал сам да слави Бога; той преклонил колена, помолил се и от земята, където стоял, избликнал извор. При него дошли жрецът Виталий и мнозина други езичници; научени на Христовата вяра, всички те били покръстени от свети Артемон.

В същата нощ към светеца дошъл глас свише:

- Остави този град и отиди в Асия, на мястото, известно с името Вули, което се намира на морското крайбрежие; там ще намериш Александър и майка му Пирония. Заедно с тях ще избавиш мнозина от бесове и ще излекуваш от болести и мнозина, просветени от теб със светлината на Христовото учение, ще прославят Бога.

С настъпването на утрото при светеца се събрали всички новопокръстени: а той, като взел Божествените Тайни, преподал им светото Тяло и честната Кръв Христови, с думите:

- Този хляб е Тялото Христово, а тази чаша е Кръвта Христова, пролята за вашите души; пазете се, чеда, да не би някой от вас да отпадне от Христовата любов, останете непоколебими във вярата, а на мен ми се заповяда да отида в Асия.

Кесарийският епископ, щом научил какво се е случило със свети Артемон и разбрал, че е кръстил мнозина и поучава, като проповядва Евангелието, дошъл при него и при християните и го приветствал с целувка; после извършил молитва, отбелязал мястото, където мъченикът е страдал, и покъсно построил тук църква; а от онези, които свети Артемон покръстил, едни поставил за презвитери, други за дякони, а Виталий за епископ и му подчинил палестинската област. Свети Артемон, като се простил с епископа и народа, се отправил към посочената му асийска страна; по пътя бил вдигнат от ангел и поставен на мястото, открито му във видението; тук, с Божията помощ, той извършил много велики чудеса и обърнал мнозина към Господа, като ги научил на евангелската истина. По време на една негова проповед езичници го заловили и го посекли с меч, и той заминал във вечните обители, за да получи венец от Христа, нашия Бог, на Когото с Отца и Светия Дух слава и поклонение във вечни

времена. Амин.

Страданието на свети мъченик Крискент (III в.)

*Свети Крискент
Мирликийски.
Фрагмент от стара
стенопис. Света Гора-
Атон*

Този свети мъченик е роден в град Мир Ликийски. Произхождал от знатен род и бил много известен човек. Като гледал колко много хора се покланят на идолите, веднъж влязъл сред тълпата идолослужители и започнал да ги убеждава да изоставят езическите заблуди и да се обърнат към Христа, за да бъдат спасени. Когато управителят на областта научил това, заповядал да го заловят и да го доведат на съд при него. Той започнал да разпитва светеца как се казва баща му и какво е неговото име, но Крискент нарекъл себе си само християнин и не му отговорил нищо друго. Тогава управителят казал:

- Принеси само привидно жертва на идолите, а в душата си остани почитател на твоя Бог.

Но светият мъченик с негодуване отхвърлил това

предложение и изповядвайки истината пред всички, отговорил на управителя:

- Не е възможно тялото да върши различно от онова, което мисли душата, защото душата управлява и движи тялото.

След това го повесили и стъргали тялото му, а после напалили пещ и когато се нагорещила, го хвърлили в нея. Така светият предал духа си на Господа.

В памет на света мъченица Томаида († 476 г.)

Света Томаида се родила в град Александрия от благочестиви родители, които дали на дъщеря си истинско християнско възпитание и я обучили да чете книги. На петнадесет години я омъжили за един юноша християнин. В дома на мъжа си света Томаида живеела честно, уважавана от всички за целомъдрието си, кротостта, незлобието и другите добри черти на характера си. Заедно с тях под един покрив живеел и бащата на

мъжа ѝ, нейният свекър. Прелъстен от красотата на снаха си и разпалван от плътска страст, чрез действието на сатаната замислил нещо лошо: търсел удобно време за греховно общуване с нея и като не намирал, се ограничавал с това, всеки ден, сякаш с бащинска ласка, да я прегръща и целува. А света Томаида поради целомъдрието си не допускала, че свекър ѝ може да има нечисти помисли и затова не намирала

нищо осъдително в неговото отношение към нея. Тя била убедена, че това е неговата бащинска любов към нея, и почитайки свекър си като баща, държала се с него с особено строга срамежливост.

Мъжът на Томаида бил рибар и една нощ дошли негови другари по занаят и го отвели със себе си на риболов. Като се възползвал от излизането на сина си, баща му отишъл при Томаида и започнал да я уговаря да съгреши. Тази толкова неочаквана опасност я довела до ужас и тя започнала да се съпротивлява на безумния старец, като му говорела:

- Какво правиш, тате? Прекръсти се и си иди: сатаната ти внушава тези мисли.

Но старецът не слушал увещанията ѝ и се мъчел да я склони, като прибегнал към безсрамни думи и действия. Света Томаида, изпълнена със страх Божий и целомъдрие, оказвала на свекър си твърда съпротива: молела и го убеждавала да се откаже от беззаконното си нечестиво желание. Но колкото по-силно му се противопоставяла, толкова по-настойчиво той я принуждавал, и се разпалвал като от огън от нечистата похот. На стената над леглото висял меч; старецът го свалил, извадил го от ножницата и започнал да заплашва света Томаида:

- Ако не ме послушаш, ще ти отсека главата с този меч.

Тя отвърнала:

- Дори да ме насечеш на парчета, никога няма да се съглася на такова беззаконно дело.

След тези думи старецът изпаднал в ярост и с такава сила ударил снаха си с меча, че я убил, като разсякъл тялото ѝ. Блажената Томаида предала душата си в Божиите ръце и приела славен мъченически венец за своята чистота и целомъдрие: тя се борила с греха до проливане на собствената

си кръв и положила душата си за Божия закон, като предпочела да умре, вместо да разгневи Бога и да оскверни своето тяло и леглото на мъжа си.

Божие наказание начаса постигнало убиеца: с ослепяла душа той загубил и зрението си и като хвърлил меча, търсел вратата, за да излезе от дома и да изчезне безследно, но опипвайки стените, съвсем не можел да намери изхода и бил принуден да остане в стаята. В това време дошли и други рибари, чукали на вратата и викали сина му за ловитба. Бащата отвърнал:

- Синът ми вече отиде да лови риба. Покажете ми вратата, защото не мога да я намеря.

Те отворили вратата, влезли и видели старецаа, който с окървавени ръце и дрехи пипнешком се мъчел да намери изхода, и жената, разсечена на две, която лежала в кръв на земята. От тази гледка изпаднали в ужас и запитали:

- Какво значи това? Кой и защо е извършил такова злодеяние?

Тогава старецът им разказал греха си и помолил да го отведат при съдията, за да приеме достойно за делата си наказание. Когато мъжът на света Томида се върнал от работа и разбрал какво е станало, изпитал безутешна скръб и срам: той оплаквал своята целомъдрена съпруга и се срамувал от беззаконния си баща, който, без да се бои от Бога, извършил гнусно престъпление и покрил със срам старините си. Старецът бил предаден на съд и наказан чрез посичане с меч. При тялото на убитата се стекло множество народ от цяла Александрия; всички се чудели на това невероятно и ужасно събитие и хвалели целомъдрието на света Томаида.

Случайно по това време в Александрия се намирал

преподобният Даниил скитски; той казал на ученика си:

- Сине мой, да идем да погледнем светата девойка.

Те изпълнили желанието си и се отправили към октодекатския, тоест осемдесетия, манастир. Монасите от този манастир посрещнали с чест преподобния отец, като искрено го приветствали. Като им разказал за страданията на света Томаида, той им дал такова нареждане:

- Идете и донесете тук нейното свято тяло, защото то не трябва да лежи заедно с миряните, а със светите отци.

Някои от братята се смутили от нареждането да положат тялото на жена заедно с отците. Но преподобният им отвърнал:

- Девойката, която не искате да донесете тука, е майка за мен и за вас: тя умря заради целомъдрието си.

Тогава монасите, като не смеели повече да противоречат на светия отец, отишли, взели тялото на света Томаида и го погребали с чест в манастирската гробница. След това преподобният се простил с отците и си отишъл в своя скит.

Един брат от неговия манастир изпитвал силни нападения от плътските изкушения. Той отишъл при преподобния Даниил и му разкрил своята силна борба с плътските страсти. Преподобният му казал:

- Иди в октодекатския манастир и така се помоли в манастирската гробница: "Боже, по молитвите на мъченица Томаида помогни ми и ме избави от блудната похот!". Надявай се на Бога и ще се избавиш от изкушенията - добавил преподобният отец.

Братът тръгнал и изпълнил точно всичко, което му наредил преподобни Даниил, и наистина напълно се освободил от

плътските изкушения. Като се върнал в скита, паднал в нозете на преподобни Даниил и му казал:

- Чрез молитвите на света Томаида и твоите, отче, Бог ме избави от блудната похот.

Старецът запитал:

- По какъв начин беше освободен?

Братът отвърнал:

- Като направих дванадесет молитви и се помазах с елей от кандилото при гроба на светата мъченица, положих глава на гробницата ѝ и заспах. И ето че ми се яви светла девойка, света Томаида и каза: "Отче, приеми това благословение и си иди с мир в своята килия". Аз приех благословието и се събудих, като почувствах, че окончателно съм освободен от плътската страст. Не знам какво всъщност означава преподаденото ми насън благословение от светицата, но добре съзнавам, че съм избавен от страстите.

Преподобни Даниил казал, след като братът свършил разказа си:

- Толкова велико дръзновение имат пред Бога онези, които се подвизават за своето целомъдрие.

През останалото време на живота си този брат повече никога не изпитал изкушения от страна на плътта и славел Бога и света мъченица Томаида, своята изцелителка. Така постъпвали и други, смущавани от подобни страсти: идвали при гроба на света Томаида и получавали облекчение и освобождение от плътските страсти заради нейните свети молитви; те славели светата мъченица, прославяйки едновременно Христа Господа, на Когото с Отца и Светия Дух подобава чест и поклонение навеки. Амин.

Молитва мученице Фомаиде Александрийской (Египетской)

О, всехвальная мученице Фомаído! За чистоту супружества даже до крове подвизавшись и целомудрия ради душу свою положивши, достойна пред Господом обрелася еси, во еже в лице преподобных дев почтенней тебе быти. Услыши нас молящихся тебе: и якоже древле боримии от плоти целительницу ты имейху, по дарованней тебе от Бога благодати, сие и ныне прибегающим ко предстательству твоему подаждь отраду и освобождение от плотския брани, и целомудренное житие и незазорное в супружестве и девстве пребывание твоими богоприятными молитвами всем исходатайствовать потщися, яко да телеса наша храм живущаго в нас Святаго Духа будут. О, избранная в женах и верная рабо Христова! Помози нам, да не погибнем со страстьми и похотьми нашими, но да управимся умом нашим и укрепимся сердцем нашим во всяком благочестии и чистоте, славяще твою помощь и предстательство, благодать же и милость Троицаго Бога, Отца, и Сына, и Святаго Духа, во веки веков. Аминь.

ЧЕТИ-МИНЕНТЕ

{{_LINK1_}}